

Krigsministeriets Magt, i sin tidligere Besvarelse at have meddelt alle de Oplysninger om Regnskabs Beskaffenhed, som det stod i Ministeriets Magt at give.

Jeg maa tillade mig at gøre den ærede Forsamling opmærksom paa, at Krigsministeriets Regnskab, navnlig for det nævnte Aar, i Henseende til Omfang, Beskaffenhed og Mængden af Details aldeles ikke kan sammenlignes med de øvrige Ministeriers Regnskaber og Regnskabsforhold, hvilke slet ikke have kunnet paavirkedes af Begivenhederne, og derfor have kunnet affattes hovedsagelig i samme Form og af de samme Personer som tidligere, hvorimod noget ganske Andet har været Tilfældet med Hensyn til Krigsministeriets Regnskab. Under den hele Krig har Krigsvæsenet nemlig, saavel i denne Henseende som i mange andre, maattet lide under Fortidens Feil, og navnlig deraf, at der i flere Menneskealder aldeles Intet har været gjort for at organisere Militairtaten saaledes, at den fra Fredstilstand kunde gaae over til Krigstilstand. Saaledes som hele Organisationen var i 1848, var den beregnet blot paa Fredsfod, og en Overgang til Krigstilstand var ikke paatænkt.

Det maa her være mig tilladt at sige et Par Ord om min personlige Stilling til denne Sag. I November 1848 modtog jeg en Skrivelse fra den daværende Premierminister, hvori han underrettede mig om, at Kongen allerede havde udnævnt mig til Krigsminister, en Post, som jeg af flere Grunde ikke kunde ønske; men, da vi besandt os i Krigstilstand, troede jeg, at det var imod min Hønhæder at undslaae mig for en Post, som man allerede havde udnævnt mig til, og som man tiltroede mig, at jeg kunde overtage. Efterat have tiltraadt Posten, var naturligtvis min Opmærksomhed hovedsagelig rettet paa Landets Forsvar og paa at træffe de dertil fornødne Forberedelser; men jeg overseer ingenlunde, at det ogsaa ved Siden deraf var min Pligt at sjenke Administrationen, Armeens Forsyning med Fornødenheder og den hele økonomiske Deel deraf min fulde Opmærksomhed. Da en Krigsminister sædvanligtvis er en militair Person, kan man ikke med Billighed forlange af ham, at

han skal have noget særligt Kjendskab til Bogføring og Regnskabsvæsen, men han maa hovedsagelig forlade sig paa den Veiledning, han heri kan faae hos de Mænd af Saget, til hvem det er anbetroet, og som hidtil uden Dabel have forestaaet disse Forretninger. Der eksisterer ingen Instrux for en Krigsminister, og hans Pligter maae altsaa udledes af en almindelig Betragtning af Embedets Natur og Formaalet for dets Virksomhed. Jeg formener, at hans Pligter hovedsagelig, saavidt det foreliggende Spørgsmaal angaaer, kunne henføres under følgende Puncter: først og fremmest skal han være ansvarlig for enhver Udgiftsordre, saavel enhver Udgiftsordre, der udstedes af ham selv, som enhver, der udstedes med hans Vidende. Han skal fremdeles sørge for, at de forskellige Brancher forestaaes af dertil kvalificerede Personer, som han bør forsyne med de fornødne Instructioner og Regler for Bestyrelsen. Det var mig ikke ubekendt, at man var af den Formening, at den Regnskabsorden, som fandt Sted ved Militairtaten, var afvigende fra den Regnskabsorden, som var indført andre Steder, og mere overensstemmende med Nutidens Anskuelser, men, midt under en Krig at indføre en ganske ny Regnskabsorden, hvortil man ganske saavend det fornødne Personale, vilde have været umuligt. Skulde noget Saadant have været skeet, maatte det have været strax ved Krigens Udbrud, men selv da vilde jeg have anseet det for et overmaade farligt og maaskee umuligt Experiment. At skaffe de fornødne Personer tilveie til at udføre de mange nye, under Krigens opstaaede Bestyrelsesgrene var saare vanskeligt og grændsede til det Umulige. Naar et Land, hvis Folkemængde dengang talte omtrent 1,300,000 Mennesker, skal stille en Hærmagt paa over 50,000 Mand paa Venene og skal tilveiebringe alle de dertil fornødne Personligheder, baade til det Militaire, Officerer og til en stor Masse af Intendanturembedsmænd og Regnskabsførere, og det under Forhold, hvor slige Forretninger ere saa at sige ukendte, saa vil man indsee, at Valget af dertil fuldkommen flikkede Personer er saa godt som umuligt. Valget af Regnskabsførere og Intendanturpersonale indskrænkedes betyde-